

TENEN

Dansk Tekstilhistorisk Forening

16. årgang, nr. 4

Forår 2006

SE SIDE 21

DRONNING SOFIE PÅ KRONBORG

Indhold:

Silkevæveriet Lisio i Ponte a Ema – Firenze	side 3
Mormors væv	side 5
Postkort fra Andalucien	side 6
Butikken Hennes	side 7
Kanon uden væv	side 8
Tekstil funktionalisme – Væveren Hanne Vedel	side 10
Art Tapestry i Aalborg	side 13
Referat af TENENS generalforsamling 2006	side 19
Hos Hanne Fuchs	side 20
Dronning Sofie på Kronborg	side 21
Skovtur: Mølleådalene ved Sorgenfri Slot og Brede Værk	side 23
Artikelregistrering 2003–05	side 24
Boganmeldelse, tips og seminar	side 27
Arrangements- og udstillingskalender	side 29
Telefonliste for TENENS bestyrelse mv.	side 31

TENEN Dansk Tekstilhistorisk Forening

Formand: Annet Laursen Skjelsager, Dorthesvej 2, 3520 Farum, telefon 44 95 05 55
Næstformand: Lone de Hemmer Egeberg, Gærdet 12, 3460 Birkerød, telefon 45 81 15 97
Kasserer: Bent Bille, Langgade 44, Flemløse, 5620 Glamsbjerg, telefon 64 72 15 65
Giro nummer: 143-0130

Medlemsskab tegnes hos kassereren. I 2006/2007 er prisen pr. år 200 kr.
Husstandsmedlemsskab koster 300 kr.
Medlemmer får tilsendt tidsskriftet TENEN.

Tidsskriftet TENEN

Redaktion: Annet Laursen Skjelsager, Dorthesvej 2, 3520 Farum, telefon 44 95 05 55,
ePost silke-annet@detail.dk • Lis Slottved, telefon 74 63 03 50,
ePost slottved@privat.dk • Vibeke og Frits Lilbæk, telefon 48 17 16 47,
ePost vof13450@yahoo.co.uk

Sats og billedbehandling: Frits Lilbæk • Digitaltryk: VesterKopi • ISSN: 0906-9526
Copyright © TENEN og forfatterne • 05.06.2006.

TENEN udkommer fire gange om året – sidst i månederne juli, oktober, januar og april.

Deadline for redaktionelt stof er seks uger før eller efter aftale med redaktionen.

Artikler og indlæg sendes til redaktionen
– fx. med ePost – ellers meget gerne maskinskrevet med brevpost.

Annoncepriser: 1/1 side: 525 kr. 1/2 side: 300 kr. 1/4 side: 185 kr. 1/8 side: 135 kr.

Ældre numre af TENEN kan købes ved henvendelse til foreningens kasserer
– så længe lager haves. Prisen er 50 kr.

Ændring af sendeadresse meddeles til kassereren.

Internet: <http://tenen-dk.spymac.net> eller <http://tenen.does.it>

Silkevæveriet Lisio i Ponte a Ema – Firenze

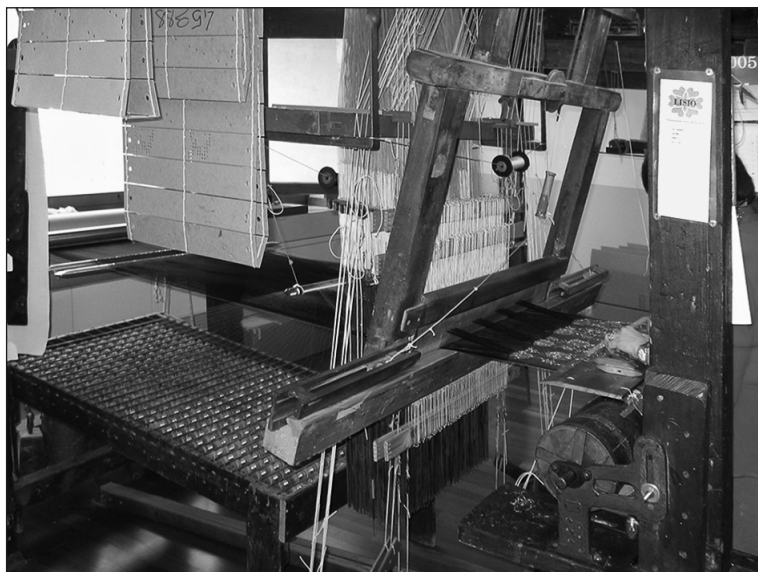
Onsdag den 6. april 2005 stod vi op i buldermørke klokken seks, for vi skulle nå til silkevæveriet Lisio i Ponte a Ema til klokken 9. Vi var tidligt i byen; men beboerne i byen er ikke gode til at finde vej, så vi blev ledt ad de mærkeligste vildveje indtil vi fik i sinde at spørge en taxachauffør. Med hans besked i hovedet fandt vi hurtigt frem og var på pletten lige klokken ni. Der viste det sig nu at damen fra skolen, Eva Basile, der står for undervisningen, havde taget fejl af dagene, så når hun kommer i morgen, har vi været der og er væk igen.

Det var nok vores held, for den mand der tog sig af os, var guld værd. Han hedder Franz Ippoldt og er østriger. Han er efter ti års fravær kommet tilbage til væveriet som leder af produktionen. Han havde ladet sig uddanne i tre år på Lisio og havde brugt de mellemlig-

gende ti år i Frankrig som selvstændig tekstilkonservator. Det viste sig, at han havde haft flere opgaver på danske slotte. Han viste os væveprøver fra en festdragt af Margrethe den Andens og stof, som er brugt til en af modtagelsesværelserne på Christiansborg og noget fra et af gemakkerne på Fredensborg (“det man kommer ind i, hvis man går til højre med det samme”). Vi lærte at fløjl der er uopskåret på visse steder i mønstret og opskåret på andre, på tysk kaldes Genuesersamt, når der er tale om en handelsvare, mens Genuesersamt i fagsproget er synonymt med Gartensamt, fordi det så betegner en billedfløjl med blomsteropsatser.

Efter en kop kaffe med en lang snak om Fondazione Lisio, hvor vi fik justeret vores forhåndsviden om foretagendet, kom vi ind i væveskolen, hvor der står fire gamle jac-

Vi kom ind i væveskolen, hvor der står fire gamle jacquard-styrede damaskvæve...

quard-styrede damaskvæve. Mønstertrendene sidder med trådene enkeltvis på små trisser. Hver af dem er bremset af en lille snor lagt løst omkring spolen og et lod hængt deri. For at stabilisere stramheden hænger der på tråden en "dan-
 ceuse" som er en ståltrådsbøjle i s-form med et lod forneden. Korbrædderne er af et fibermateriale, og det førte til at Franz gjorde rede for det princip, at han nok vil holde det originale håndværk i live, men ikke vil gøre arbejdet besværligt ved absolut at bruge gamle redskaber. Vi så i den forbindelse, at husets spolemaskiner er splinternye. Kædeskæreren er også ny. Vi talte om hvilke teknikker man holder fast ved på Lisio. Tanken er den at man øver de teknikker, som ikke kan overføres til maskiner. Det eneste man maskiniserer, er hjælp til trampningen på damaskvævene, og det er kun på de væve der bruges i den egentlige produktion. Vi så den største, ældste og mest komplicerede væv på væveriet. Franz regner med at få den gjort funktionsdygtig i løbet af et par år.

Han snakkede med Lise om vævefejl. Man havde i gammel tid et mere afslappet forhold til vævefejl end vi har i vores tid hvor industri-

varerne har vænnet os til fejlfrihed. Derfor måtte han i sit forrige job ofte igennem nogle diskussioner med kunderne inden han under konserveringen fik lov til at rekonstruere en gammel vævefejl.

Franz fortalte om sin hjemby Haslach i Østrig. Det er en gammel væverby med et vævemuseum. I Haslach har man arbejdet med hør, mens man i Lisio væver med silke og undertiden med bomuld. Silke er langt mere robust og samarbejdsvillig end hør. Men den tåler dårligt måneskin. Det mørner trådene – mens solskin er gift for nylonharnisktrådene.

Vi fik set to kvindelige vævere i funktion. Den ene var ved at væve fløjl, og den anden vævede et guldbrocheret stof. Begge dele var både fascinerende og lærerige at opleve. Fløjl stiller store krav til bundkædens jævnhed. Er trådene ikke lige stramme, kan plysset ikke komme til at ligge rigtigt. Vi tog afsked i god stemning efter at have udvekslet navne og adresser og efter at Franz havde taget aftryk af artiklen om Lisio i *Husflid* nr. 2, 2002.

Hjemturen gik i ro og mag på landevejen langs Sieve og langs den jernbane vi plejer at køre med.

Bent Bille

“Folkedragten til hverdag og fest” kalder Esther Grølsted den udstilling der vises hele sæsonen på Hørvævmuseet. Med 20 dukker i halv størrelse klædt i dragter, der er tro kopier af originale dragter, vises en dragthistorisk stilperiode fra 1780 til 1870. Materialerne er håndvævede og håndtrykte stoffer samt indkøbte silke- og bomuldsvarer. Udstillingen har, siden den blev fremstillet i 1980-erne, været vist 30 forskellige steder – mest i Norden, men også i Frankrig, Polen og USA.

Mormors væv

I denne lille artikel har jeg mulighed for at fortælle om min gamle væv, som jeg har ejet i et halvt hundrede år som arv efter min svenske mormor. Når jeg gerne vil fortælle om den, er det fordi jeg i min høje alder ikke mere kan væve på den, men jeg har et stort ønske om at kunne overdrage den til en anden, som kunne være interesseret i den. Jeg synes at det ville være svært at tilintetgøre den.

Min mormor Karna Svensdotter, som boede i Stora Köpinge i Österlen i Skåne fik denne væv i bryllupsgave sidst i 1870. Det var en solid og pæn væv, bygget af egetræ i en mørk lød. I mål er den 165 cm på længden, 130 cm på dybden

og 165 cm i højden. Der var mange kamme til den i forskellige længder, lavet af rør. Dem har jeg stadig, men har selv købt moderne kamme. Der er stadigvæk også en mængde søller som jeg har kunnet bruge uden at købe nye.

Den var min mormors yndlingsbeskæftigelse, og jeg har svært ved at forstå, hvor meget hun har kunnet væve. Hun vævede en masse olmerdugsdyner, i stærke røde og grønne og grå farver, som alle var forskellige i striberne, hun vævede en masse vægtæpper i uafbrudt rosesengangsmønstre, hun vævede lagener, duge, forklæder og meget andet.

Men jeg har aldrig levet samtidig med min mormor. Hun døde i 1920 og jeg blev født i 1925. Efter hendes død flyttede min morfar og møster til Dalby ligeledes i Skåne hvor min morbror var lærer på en stor skole, hvor han både boede og

arbejdede. De havde taget væven og en del kister med, og de stod oppe på det store loft. Da jeg selv var blevet gift og havde hus, og kom op loftet og så væven stå der og blive betjent af skolebetjentens kone, sagde jeg straks: Den vil jeg have. Jeg har altid kunnet lide at væve. Som børnehavelærerinde var det også noget jeg brugte i mit arbejde, uden at have deltaget i megen undervisning. Vi fik væven skilt ad ved kiler, som den er sammensat af, og puttet i en kiste til Danmark.

Jeg var meget interesseret i at finde ud af at væve rosegangs-

mønstre, og det lykkedes mig med mange spekulationer at få vævet vægtæpper i alle mulige forskellige mønstre. Det jeg ellers brugte væven mest til var at lave kludetæpper i mange mønstre til vores hus og familie og venner. Jeg deltog først i et vævekursus for ti år siden på Vestjyllands Højskole i 14 dage. Det var en stor oplevelse for mig. I dag er det så sådan, at enhver der har lyst til at se væven, er velkommen til det, og jeg ville som sagt være glad, hvis nogen kunne tænke sig at få den.

Inga Bratbo

Anemonevej 15, Hareskovby - 44984857

Postkort fra Andalusien: Tidsskriftet *TENEN* læses viden om – her ses det efterladt på én af de keramikbænke, som kranser Spanienspladsen i Sevilla i Sydspanien. Det er et ældre nummer af bladet, hvilket viser, at vor læser må have haft et særligt ørinde. I sommernummeret 1997 er der nemlig en artikel om den mystiske bænkedekoration, hvor der er brugt motivet fra Baldisholtæppet, som er fra middelalderen og hænger i Kunstindustrimuseet i Oslo. Hvordan motivet er havnet i Sevilla er uopklaret og decorationen er lidt underlig, fordi alle de øvrige 114 bænke er dekoreret med stiliserede blomster og blade.

vofl - påske 2006

Om et besøg den 4. februar 2006:

Butikken HENNES

Efter at have haft en kopi af en avisartikel fra Frederiksborg Amts Avis liggende måske et par år, bestemte jeg mig for et besøg i den lille trikotagebutik HENNES, Ved Stationen 3 i Espergærde.

Jeg anede ikke, om der efter 6-7 år stadig var ophørsudsalg, men det var der – altså om lørdagen!

*

Johnny Jensen kom ind fra bagbutikken og smilede imødekommen- de. Det var nemt at få en dialog i gang, og snart fortalte han både om butikken og om de mange andre af “slagsen”, der nu bare er væk. Butikken, der ligger på stationspladsen, har tidligere været både cykel- og grønsagsbutik.

Denne butik, som hedder HENNES, er fra slutningen af 50-erne, hvor hans svigerforældre drev den og handlede med trikotage. Senere overtog konen den. Hun hed Hen-

ne, deraf butiksnavnet. Siden konens død har Johnny Jensen holdt ophørsudsalg. Nye varer er ikke kommet til, men lageret var stort. Der ser bestemt ikke tomt ud, selv om flere varenumre er udsolgte – først gik sort og hvid sytråd og så kom turen til den 1 cm brede elastik!

Knapper, smådimser og forskellige bånd springer én i øjnene foruden diverse klædningsstykker. Der går dog ikke lang tid, før den ene skuffe efter den anden bliver trukket ud, så man kan fristes og ikke gå glip af noget. Derefter kommer turen til kasserne. Trækassen med navnebånd var imponerende. Her lå det ene sirligt rullet op om trælisten ved siden af det andet.

Priserne er fra tiden, da butikken var normalt fungerende. Rabatten fratrækkes, og der er måske yderligere mængderabat eller et godt tilbud.

Mangler du en dims, du ikke kan finde nogle steder, så forsøg

Johnny Jensen – har ophørsudsalg indtil videre.

her, siger Johnny Jensen. Charlotte Sparre kom ind i butikken, fortæller vor smilende mand, hun skulle lave en udstilling og manglede lige ..., kan du hjælpe mig? De ledte og i en skuffe med – ja, jeg ved ikke hvad det hedder, fandt de en brugbar dims. Jeg kom til at

tænke på kostumer og teatre, da jeg gik rundt og snusede.

Ud over nostalgien, hvad holder så denne butik med åbningstiden lørdag fra 10 – 13 i gang? Det er her, man kan indlevere til vask og rens, og det benytter mange sig af.

Det var svært ikke at gå smilende derfra, for det var en anderledes bytur med en snært af nostalgi, der bare er ca. 7 år gammel.

*

Jeg blev grinet af, da jeg kom hjem. For hvad havde jeg absolut måttet eje? HÅRNET! De er lavet af rigtigt hår i forskellige farver – og så står der udenpå, at de er usynlige! Jeg skulle bare for sjov have et enkelt, men nej, jeg kom hjem med ikke mindre end to blokke!

Vibeke Lilbæk

KANON UDEN VÆV

Kanonudvalgets fremlæggelse har været ventet med spænding, og nu, hvor der foreligger en kanon for kunsthåndværk og design, kan man konstatere, at ingen vævede arbejder, eller ingen væveres livsværk er fundet værdig til optagelse på den kulturministerielle liste. Det er sikkert faldet en del af dette blads læsere for brystet. Endelig kan vi sige nøjagtig som kvindelige litteraturforskere og kritikere har sagt om litteraturkanonen: det er nu ikke mange kvinder, der er kommet med. To kvinder, stoftrykkeren Marie Gudme Leth og keramikeren Gertrud Vasegaard har fået det blå stempel. Marie Gudme Leth er ene om at repræsentere det tekstile felt, og hun er indstillet

med sit livsværk. Væv glimrer altså med sit fravær. Man kan indvende, at en trykker også arbejder på et vævet stykke stof. Alligevel synes jeg ikke helt, at den holder. Hvor mønster eller billeddannelsen sker ved hjælp af to trådsystemer, der krydser hinanden, vil tekstilet altid få en meget anderledes karakter. Nu står det jo enhver frit for at udarbejde sin egen kanon, men som professor Anne Marie Mai fra Syddansk Universitet udtalte til Dagbladet Information: "Jeg har jo ikke mulighed for at trykke en liste over mine litterære favoritter i 175.000 eksemplarer med fondsstøtte. Derfor er denne kanonliste ikke et tilbud, men en facitliste med magt bag."

Jeg er ikke i tvivl om, hvem der skulle have haft en plads, og så kunne man for min skyld godt have givet Pantonstolen et spark. Den ville aldrig være kommet med for 15 år siden, og er kun med fordi Panton i øjeblikket er trend. Væveren Lis Ahlmann (1894-1979) skulle selvfølgelig have været indstillet med sit livsværk. Lis Ahlmanns store force var, at hun kunne dykke ned i et historisk materiale, de gamle landsbyvæveres arbejde, og bearbejde det på en personlig og nutidig måde. Via Lis Ahlmanns tekstiler får man altså en tråd tilbage til den anonyme 17-1800 tals folkekunst, som helt er dømt ude af kanonlisten. Hun arbejdede både med håndværk og industritekstiler. Hun beskæftigede sig med brikvævning, plantefarvning og færøsk uld. Hun havde værkstedselever og formidlede på den måde sin kunsten til en helt ny generation af vævere. Hun var en af de første vævere som forstod at udnytte industriens muligheder. I samarbejdet med Børge Mogensen for Cotil fremstillede hun nogle møbelstoffer, som er mere aktuelle end nogensinde. De passer nemlig perfekt til 1950-ernes møbler, som i dag sælger langt bedre, end dengang de blev tegnet. Lis Ahlmanns værk peger altså både tilbage og frem. På mit værksted ligger der en rulle af Lis Ahlmanns møbelstof for Cotil. Stoffet har min bror fundet hos en antikvitetshandler. Når jeg ser det, kommer jeg til at tænke på gamle hvergarnsforklæder. Men det gør jeg kun, fordi jeg kender disse forklæder. Når jeg ser, hvordan den røde farve vibrerer af liv, tror jeg, at det er en indfarvning

... Lis Ahlmann var meget optaget af at udforske mulighederne inden for vævning i naturmaterialer som bomuld, hør og uld. Det var et arbejde, hun selv varetog, og som hun gennem årene indførte de mange læringer i, som fik deres håndværksmæssige uddannelse på hendes vævestue. Blandt hendes inspirationskilder var særlig almuevævningen, hvis enkle mønstre med striber og tern kunne varieres i det uendelige. Som eksempler på hendes raffinering af disse temaer kan nævnes det betræk, hun udviklede til nogle af Klints møbler i 1938, samme år som hun begyndte at udstille på Snedkerlaugets udstillinger. LAs foretrukne væveform var fladvævningen, hvilket dog ikke hindrede, at hun også satte sig ind i og eksperimenterede med fx brik- og ryavævning ...

Læs videre i "Dansk Kvindebiografisk Leksikon" på internet.

med krap. Nej, det er selvfølgelig kemiske farver, der er behandlet med stor indsigt. Min bror tænkte ikke på gamle forklæder eller plantefarvning, han måtte bare eje det stof, fordi det var sindssygt flot. Det var vist nok det udtryk, han brugte. Med andre ord: Lis Ahlmann har samme format som Marie Gudme Leth og Gertrud Vasegaard.

Personlig har jeg ikke kendt Lis Ahlmann, da hun døde det år, jeg blev optaget på Kunsthåndværkerskolen. Men jeg har haft nogle særlige oplevelser med hendes tekstiler, derfor indgår hun i et af mine foredrag. Foredraget hedder, Vævere på Museum, og består af fire portrætter af vævere (2 mænd og 2 kvinder), der alle er repræsenteret på danske museer. Væverne hørte til den samme generation, og satte med deres fag nogle meget forskellige spor. Hvis nogen er interesseret i dette foredrag, kan jeg kontaktes på tlf. 64831126.

Susanne Nielsen

Tekstil funktionalisme – *Væveren Hanne Vedel*

Kunstmuseet Brundlund Slot – Danmarks mindste slot – ligger kridhvidt mod voldgravens sorte vand denne vintersolskinsdag, og udefra virker slottet ikke spor lille. Da vi kommer ind mærkes lidenheden. Smalle gange, forholdsvis små rum, men som ethvert slot med respekt for sig selv er der en fangekælder og selvfølgelig tårnværelser på hver af de tre etager. Og små smalle trapper, men også elevator, så alle kan komme op og ned. Drister man sig til at se ud af vinduerne fra de øverste etager, er der fra nogle af dem en fantastisk udsigt over dele af Aabenraa. Jo, det er velkommen til lilleputland.

Udstillingen jeg skal se, har derimod ikke spor lidenhed over sig. Nærmere: den stille, glidende bæk; fra rum til rum, fra etage til etage, fra et tema til et andet, eller fra den ene tidsperiode til den næste. Udstillingen kan ses med kronologiske eller tematiske øjne, eller man kan bare se. Her er eksempler på tekstiler fra Hanne Vedels hånd gennem et halvt århundredes virke. Hvad enten jeg ser på beklædnings-, kirke- eller boligtekstiler, hvad enten det er de tidlige eller nogle af de seneste arbejder, er der en umiddelbar tråd af klassisk enkelhed, som fordrer en rolig, fremadskridende fordybelse. Farverne i de enkelte tekstiler er ofte kontrastfarver, men i

og med at farverne er lavet i samme farvedybde, giver tekstilerne samme farvemæssige rolighed fra sig som efterårsskovens glidende dybder. Ser man på enkelthederne er der et utal, ser man på helheden rammes man af dyb, fredelig stilhed. Samme klassiske enkelhed er der over valget af mønstre. Her undres jeg over, at noget så enkelt som striber og tern kan forekomme så forskellige i udtryk. Variationerne er her utallige, nærmest uendelige. De traditionelle striber/tern, hvor farver afløser hinanden. Drejlsdugene hvor trådens gang i henholdsvis trend- og islæt-effekt danner striben/terne- ne. Lærredsvævnin- gerne hvor terne- ne kommer af vekslen mellem uld og silke både i trend og islæt. Ensfarvede, enkle lærredsvævninger hvor striber giver liv og bevægelighed til stoffet gennem vekselvirkning af indslag med et tykkere garn, der lægger sig op ad et tyndere garn i samme farve. Så enkelt får Hanne Vedel stoffer til danse.

I den smalle gang hænger de smukke viskestykker på række, lige til at gribe på vej til opvasken.

I tårnværelset folder gardiner og duge i lyse farver og lette vævninger sig ud. Sollyset når ikke herind i dag. Da jeg bevæger mig gennem rummet bølger gardinerne let ud fra væggen på en måde, så jeg et kort øjeblik overvejer om

Brundlund Slot har sit eget spøgelse. I så fald er det et, der befinder sig godt og legende med Hanne Vedels tekstiler.

Højere oppe i et andet tårnværelse er der beklædning. På giner i rundkreds, næsten snakkende, midt i rummet det vævede af Hanne Vedel sat sammen med strik af Vibeke Lind, således at de enkelte beklædningsdele sammen fremstår som helheder. På væggene hænger dragttilbehør, et sted tørklæder, et andet vanter, det tredje sted metervaren dels som ufarvet og dels farvet i mange forskellige farver.

Kirkeorgelmusik strømmende ud af en dør trækker mig over mod et karnapværelse med messehagler. På vej ind i kirken ser jeg

nichen i muren på højre side. Jeg fornemmer kirkelyset eller kristusfiguren, men da jeg ser efter er nichen tom! Musikken kunne give en god baggrundsstemning for nærstudium af messehaglerne, en chance man jo ellers ikke har så ofte. I stedet begynder jeg, at overveje om det store, sorte musikanlæg, var det dét, man havde til rådighed? Eller om det er et bevidst valg og skal udgøre et alter? Med en underliggende kommentar til at åndelighed i dag måske mere er skiftet ud med materielle goder?

Dette synes jeg er rigtig ærgerligt, da Hanne Vedel jo netop er karakteriseret ved at hendes tekstiler sammen med kirkerummet danner en harmonisk spirituel enhed!

I nogle store rum midt i slottet er der møbelstoffer. Her knyttes tekstilernes livsknude, 3 lange bærer olmerdug møder frem med fortidens tekstilglæde og stolthed, nogle af de ensfarvede møbelstoffer tilsætter senere årtiers afdæmpede tilbagetrukkethed, og set forfra fortsætter sofaen umiddelbart den afdæmpede tone, indtil jeg ser den bagfra. Her viser sofaen med stor drilskhed berettigelsen af håndvævningen som personlig udtryksform for møbelarkitekt, væver og for ejer. Herudover tilsættes væveprøver i forskellige størrelser, materialer og farver, alt sammen prøver på møbelstoffer, så ønsket om at sætte sig i sofaen straks bliver afløst af behovet for at se alle disse prøver tæt på. Og for lige at sige at tekstiler er andet end møbelstoffer, bliver der givet en forklædelinie, der trækker tidslinien fra et forklæde fra årene 1860-69 fra Museet på Sønderborg Slot til forklæder syet af Hanne Vedels stof.

Øverst oppe under slottets tag knyttes fortidens og nutidens tråde sammen, og her er der plads til de plane fladers leg. Her er gulvtæpper på gulve, og da nogle af dem er store, får de lov til at kravle op ad og bruge af væggenes plads. Også her er der plads til duge, som hviler på stativer af kobberør, der giver et levende, varmt skær til

rummene. Og så er der blevet plads til en kort fortælling om Paula Trock og Spindegården fra den tid og til nu. Tidens tråd, som jo ellers betragtes som en lige linie knyttes her sammen så fortid og nutid forbindes på smukkeste vis.

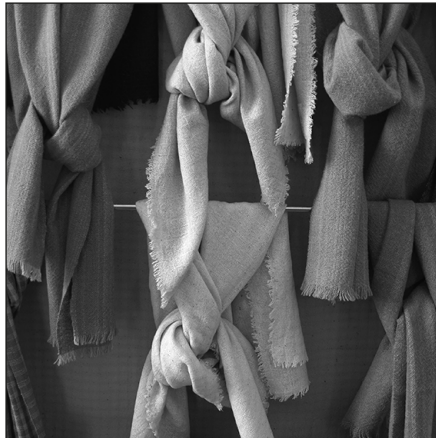
Brugstekstiler er det Hanne Vedel væver. Tekstilerne skal indgå i et samspil med noget andet, og her kommer også det funktionelle ind. Hanne Vedels duge danner en smuk, fremhævende bund for porcelænet, som skal stå ovenpå. Gulvtæpperne giver plads for møb-

lerne. Tæpper til rundede trappeforløb kræver at tæppet er vævet på en måde, så dette krav kan opfyldes.

Her knytter Hanne Vedel sin store viden om bindingers fordele og ulemper, således at tæpperne kan udfylde deres plads på en smuk måde, uden at folk fal-

der i tæppet. Beklædningerne giver gennem farve, materiale og væveteknik mulighed for at understrege bærerens personlighed. De billeder, der er i kataloget, af kirketekstilerne i deres rette sammenhæng giver indtryk af stort og harmonisk sammenspil med kirkerummet. Så vidt jeg kan se, har Hanne Vedel på smukkeste vis fortsat Paula Trocks ord om, at tekstiler ikke skal støje.

Til udstillingen er der udgivet et smukt, illustrativt og informativt

katalog. Det fortæller om Hanne Vedel og hendes virke både før og efter overtagelsen af Spindegården efter Paula Trock. Vi er omgivet af tekstiler hele tiden. Vi vælger dem med større eller mindre bevidsthed og udtryk, men de er aldrig ligegyldige. Kataloget fortæller, at her hos Hanne Vedel eksisterer der et begreb som tekstilfilosofi. En holdning og en bevidsthed, udover hvad Hanne Vedel synes er pænt, om hvad tekstilerne er, og hvordan de skal indgå i den større sammenhæng. Udover værkfortegnelsen, som det er en stor lettelse at have i hånden, når man er på udstillingen, så indeholder kataloget også en fortegnelse over nogle af de 217 kirker, der har tekstiler af Hanne Vedel. Så når du rejser rundt i landet, er det svært at undgå at passere mindst en af kirkerne. Er det muligt at komme ind, er der chance for at få et tekstilt indslag på turen. Listen over store opgaver og

udsmykninger supplerer kirkelisten. Kataloget oplever jeg som en mellemting mellem en bibliografi og et katalog. Det kan sagtens stå alene, og er en selvstændig fortælling om en væver, der har formået at holde fast i håndvævningen som disciplin og samtidig have et stærkt samarbejde med industrien, formået at bevare håndvævningen i eget hus, læs værksted. Samtidig er det en fortælling om en vævers tid og plads i historien, som også bliver en fortælling om vævningens historie og tradition. Hanne Vedel, du ønskes tillykke med de første ca. 50 år, og lykke til med de næste mange år som væver.

Kunstmuseet Brundlund Slot, Aabenraa var dér jeg så udstillingen. Fra den 9. juni til den 13. august 2006 kan udstillingen "Tekstil funktionalisme" ses på Det Danske Kunstindustrimuseum.

Tina Ejlertsen

Art Tapestry i Aalborg

Nordjyllands Kunstmuseum. Bygningen ligger trukket en smule tilbage fra vejen, hvilket gør, at der er plads til noget, der i dette sne-landskab ligner en udvidet cykelsti. Der holder godt nok en bil, men der må jo være en p-plads et eller andet sted. Så forbi museet, men ingen p-plads. Tilbage igen. Så bruger vi da også den udvidede "cykelsti". Så bilen op på den, lidt længere fremme dukker et blå p-skilt op, i jordhøj-

de! Aha, p-kælder. Ned ad den lidt stejle, snedækkede nedkørsel. Bilen slår med halen, men da farten er begrænset, lader vi malingen i fred. Vi lander i en åben kælder. Genialt. Vi er inde, men alligevel ude. Ingen problemer med ventilation, hvordan mon det er en varm sommerdag?

Desværre er der ingen elevator fra p-kælderen, så er du gangbesværet eller sidder i kørestol, er

den letteste adgang til museet at blive sat af udenfor indgangsdøren.

Hen til trappen, op og pludselig er der støj fra en af Aalborgs indfaldsveje. Bare et splitsekund, så er ørene også justeret ind, så bilstøjen er blevet til byens baggrundslydtæppe.

Wauw. Her skal man vælge hvilken slags dør man vil ad! Almindelige glasdøre med håndtag eller centnertunge bronzebelagte karruseller. Selvfølgelig bliver det karrusellen, ligesom i min barndom, dengang tog jeg 10 ture rundt, her nøjes jeg med den halve omgang, der skal til fra ude til inde, men følelsen var stadig at blive kastet ind i en anden verden. Her er lidt andagtsfuldt, denne verden virker enorm, dæmpede lyde, blødt lys, varme der strømmer mig i møde og folder sig blødt rundt om mig. Velkommen til Art Tapestry udstilling.

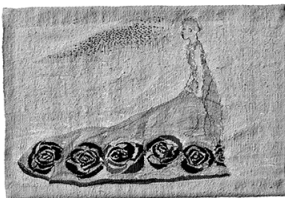
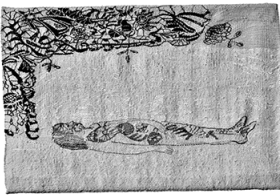
Da vi kommer ned ad gangen skifter lyset til dagslys, verdenen åbnes, og da jeg runder den sidste af de grå vægge står jeg pludselig i et stort åbent rum omgivet af billedtæpper. Da jeg langsomt drejer rundt, kan jeg se rum efter rum af forskellig størrelse med billedtæpper af lige så forskellig størrelse og udtryk. Træk vejret dybt! Det er lige før jeg rækker hånden ud for at plukke bærrerne. Og jeg kan dufte ildtorn og sommer, da jeg registrerer motivet på det tæppe jeg er landet foran. Og nej, der er ikke tilsat dufte; Frederique Bachellerie kan bare noget med garn og farver i dette store billede *Pyrachanta* (Ildtorn). Jeg forlader det konkrete, og forsvinder ind i *Forever* af Ildiko Dobrani. Et lidt mørkt og i første

omgang lidt stillestående billedtæppe i sort og flaskegrønt. Undrende over titlen på dette tæppe, falder jeg lidt i staver og pludselig fornemmer jeg detaljerne begynder at vibrere, det blæser og jeg sendes hvirvlende af sted mod *Forever*. Nåh, derfor. Der bremses hårdt op, da jeg støder ind i *Tommy deutsch*, et selvportræt? af Thomas Cronenberg i rødt og sort.

Derfra videre med et par historiske vingeslag til *Deadly Correspondance* – New York 2001 af Malgorzata Buczek-Sledzinska. Her står terrorangrebet den 11. september mildnet i bløde farver, sort mod beige frem for hvidt. De surrealistiske billeder fra fjernsynet, her bare stofliggjort, af bunker af papir i alle mulige former, der stille falder mod jorden. Efter stilheden løber livsglæden indover synsfladen. *Margrethe Aggers Precious Butterfly Tree* i stærke farver med *Livstræet* i midten og lette sommerfugle i mange forskellige farver og former. Kom liv, kom glæde, lad os lege. Et spring og jeg lander i masser af firkantede puder. Av, jeg slog mig på kanten af firkanterne. *Break II* af Sissel Blystad virker på den ene side blød og imødekommende, og på den anden side lige så kantet og nuanceret som livet af og til er. *River* af Aija Baumann har floden løbende LIGE gennem tæppet i en mængde af blå bevægelse og landet bølgende på begge sider. Der er mange måder at bevæge sig på, hvad enten man er menneske eller et folk og hvad enten man rejser eller rejser sig. *Transparent Space II* af Gudrun Pagter står klart i kontrasterende farver og stramme linier. Du kan

vælge den direkte linie fra den ene ende af tæppet til den anden eller du kan tillade dig roligt at gå på opdagelse i rum og kringelkroge. Rejsen fortsætter hastigt. My Son is a Pilot af Marianne Magnus fortæller om en mængde goddag'er og farveller og uendelige rejser. Ud og hjem og ud igen. Marika Szaraz giver først et indtryk af tradition og soliditet med billedet Vision, som er lavet med trendtråde, der ligner flagsnor, islættet tynd hør; men formen, en afkortet S-form, giver indtrykket af bevægelse fremad, vision forude. Modsætninger mødes her igen. For ved siden af hænger Elisabeth Rydes White Night. Stramme linier, farverne natur, grå og sort som hovedindtryk og så lidt farve som kolorit til nattens

rejser i rum og farver. Det næste tæppe, Meeting with Cassiopeia (homage to my mother A.R.) af Renata Rozsívaloá sender mig ud på rejse mellem stjerner, planeter og forærer mig et stjernes kud. Hvor mon denne rejse går hen? Til My Icelandic Flower af Ane Henriksen. Et tæppe i lyse farver og med streger af blomster i blå, der har så megen kraft at de sprænger den vævede flade og fortsætter alene som bånd opsat på væggen. Dette er det ene af de 2 billeder, som Statens Kunstfond har købt. Det andet tæppe af Ane Henriksen skulle hedde Black and Blue. Det er et helt lyst tæppe med en spirelignende plante i en lys brun farve. Der er på dette tæppe ikke skyggen af hverken sort eller blå. Er der ble-

Aino Kajaniemi: Roles.

Foto: Sami Pesonen.

vet byttet om på titlerne eller er det en af de underfundigheder, som livet også indeholder? Desværre opdager jeg det først nu, hvor jeg skriver i stedet for at have set ordentligt efter på skiltene opsat ved billederne. Min fejl. Det næste jeg ser, er Wanda Thorsøe-Jacobsens 2 billeder, som står meget farvemættede ved siden af Ane Henriksens lyse billeder. Statens Kunstfond har købt Collage, et billede med baggrunden changerende i jordfarver fra mørk brun til kraprød. "Motivet" stående ud fra baggrunden har bevægelse i mange nuancer af grå/brun/beige. Her mødes et utal af farver og former på en uhøjtidelige vis. Growing, også af Wanda Thorsøe, står farvemæssigt flot ved siden af. Der fornemmes så megen kraft i spiringen, at det groende bryder tæppekanten. Crissie Morgan slutter dette rum af med A Shade of Blue. En installation med en lysskærm, som sammen med det formvævede tæppe, danner hoved og krop af en kvinde. Det kan ikke beskrives fyldestgørende med ord, det skal ses. Det næste tæppe lader sprøde blomster og blade drysse ned over min sti. Arabesque af Anet Brusgaard. På den ene side bombastisk, sort bund; på den anden side dansende lys lethed: arabesker af guld og et stænk af rødt af og til. Tak for buketten. Fra arabesker til snefnug, Snow Spots on Red af Susan Mowatt. Igen et brud på rejsen: Er sneen virkelig så sort? Der er altid en mulighed for ny start, så selvfølgelig hænger Infranta-Ultrida af PiretValk, som det næste billede. Forhåbentlig indleder dette ikke slutningen. Nej, Fragments from a Diary af Do-

rothee Fiedler har stadig drømme-
ne med. Og selvom Ann Jackson kommer med den triste meddelelse i hulemaleriet: Leaving Eden I & II, så er det gjort i den varme farveskala, så omsorgen og håbet bevarer. Kerstin Bergman fortsætter med mere håb i det naivistiske tæppe With Big Steps, holdt i hvide og naturfarvede nuancer med et stænk af farve. Og så modsætningen, umiddelbart sort rya, men nej, der er en lærredsvævet ramme. Hallo øjne, der er såmænd også geometriske former, nuancer og sågar lidt farve i Remember af Maureen Hodge. Erindringer har sin tid, vi banker lige direkte ind i nutiden, side 9 eller nogle af de bageste sider i det engelske Ekstra Blad, måske nok et lidt mere avanceret Ekstra Blad. Christopher Mark Sanders væver med garner et fotografi af Goldie in a Magazine. Bang, vi skifter lige igen. Tæpperne Window Surface II og Surface Slice af Jane Freear-Wild lader dig glide ind i farvernes verden, billeder der er gode til de frie rejser. Proviant til rejser er nødvendig, så værsgod: the Bananas af Dorthe Sigsgaard, en næsten fotografisk gengivelse af en klase bananer, her bare smukt vævet. Den videre rejse kan du vælge om den skal være lang eller kort. Til sofaen eller hele vejen til Mars. Peter Horn har vævet en mængde firkanter, som tilsammen udgør et smukt billede af Kasai-deltaet på Mars. På rejser møder man andre rejsende, nogle trættende, andre interessante, sjældent grønne marsmænd; Green Facetrack af Zdena Safka-Rehakova kunne være en af disse rejsende. Mættet af indtryk over alt det

nye, er det godt med en pause eller et ophold. Siesta af Bozena Pychová giver et afslappende indtryk i gråt og blå af sandskulpturer, hav, surfing og indsamling af muslingeskaller. Pludselig er jeg landet i Gobelinland, selv på 2-3 m afstand er jeg i tvivl, om det næste tæppe, The Miragery, er vævet eller malet. Gabriela Cristu måtte gerne være den person, der leverer miragery til mit morgenspejl. På det modsatte væghjørne hænger en lang, 14,3 m, tynd, 0,18 m vævning. Kristin Sæterdal bruger i Temperature Calendar striber til illustrationen af temperaturen i løbet af årets gang. Et nyt rum åbner sig, og dér hænger Aino Kajaniemis poetiske fortælling om kvindens livsrejse, overvejende i beige, grå og sorte nuancer. Roles består af 9 billeder 40 × 30 cm, som udgør et illustrativt, harmonisk hele. Fra et helt liv fokuseres der i det næste billede bare på en enkelt vinter: Winther II af Päivi Vähälä giver indtryk af finske eller østrigske vintre, såvel i blid stilstand som med stormende vildskab. Og derefter går rejsen videre over i et futuristisk landskab i Weaving with Fibre Optics af Maria Johansson. Her vandrer jeg i lys og skygge, refleksioner og spejlinger, transparente steder som modsætning til de farvemættede. Inden jeg forsvinder helt i det hinsides, trækker Ageing af Suvi Suikki lige hårdt i bremsen. Aldring er en nødvendighed, enten fysisk eller åndeligt, evt. begge dele, inden transformationen kan ske. De fire trekanten, placeret så de udgør en stor trekant i Mountain af Ibolya Hegyi, sender tankerne på langfart til Objiwaindianerne, som

har en fortælling om livet som en rejse over 4 bjerge, hvert bjerg stenet og stejlt på hver sin måde. Mon de har lignende livsfortællinger i Ungarn? Lidt flov over at have ladet tankerne langfarte, langt væk fra det nu jeg er i, går jeg mod det næste tæppe. Hvordan kunne op hænger den vide det? Jo Barker gengiver i Blush II min lidt forlegne følelse i hele skalaen fra sart rosa, over de kradse pinke til de dybt røde farver. Det virker som om lag på lag, af uendelige rækker af tyl, giver dybden. Endnu en mur skal rundes, og jeg får en hånd af Pat Taylor, der med Hands II rækker ud for at give en hånd. Desværre hænger billedet lidt mørkt, forhåbentlig får det bedre vilkår i Krefeld i Tyskland. Men rundt om muren min rejse går. Lige ind i Broken Blue Line af Sara Brennan, ud til det oprørte, skummende hav, der med hidsig vildskab sender mig videre til Efter Regnet af Birgitta Nelson Clauss. Her går jeg rundt i det hærgede landskab efter stormens rasen, humøret daler, og bliver langsomt til melankoli, mens Counting The Short Days and The Long Nights af Yoshiko Nakano breder sig ud i synsfeltet. Melankolien er ikke helt forduftet, da jeg vandrer videre i Dairy Dalian/Fukuoka af samme kunstner. Voldsomheden er her repræsenteret ved kontrasterne blodrøde og sorte farver. Den røde farve er trukket ud fra feltet i streger, danner kruseduller, der dækker de sorte japaniske skrifttegn. En voldsom afsked med Fukuoka eller et voldsomt kulturskift, da Yoshiko Nakano flyttede til London? Voldsomheden fortsætter i Rawar af Unn Sönju, et

armygrønt camouflagedævnet tæppe, der trækker lange tråde efter sig og fører mig hen til Raw War. 2 vævede blå bånd med teksten Raw War, sat op som hagekors, også dette tæppe lader trendtråde hænges løst som erindrings- eller fortsættelsestråde i livets rejse. Two Worlds according to Matthew af Feliksas Jakubauskas sender mig hen i drengenes fascination og bekymring for krige. Smukke tegnninger, mens deres munde og hjerter udtaler bekymringen og angsten for krigen. Bekymringen forsvinder stadig ikke, men mindskes da jeg kikker på Gunilla Peterssons Other Times. Farverne i rammen er varme farver som sammen med muslingen giver håb om en bedre fremtid, men den ene af de to lyse skikkelser i midterfeltet er, bortset fra hovedet, svøbt som en mumie. Og sådan er det jo: Det gode eksisterer ikke uden modsætningen, det onde og vice versa. Modsætningslandet får en ny dimension i Licht und Schatten af Martha Kreutzer-Temming. Hun væver billedet på en lys baggrund. Den øverste del af billedet lader hun være et farvemættet felt i et par brungylde farver brudt af lysere lette figu-

rer. Hvad er lys og hvad er skygge? Den nederste del af billedet er tyndere streger, der tegner omrids, som kaster skygger eller er det nu omvendt? Fra begrebsforvirringen ender jeg foran Courtyard Series VI & VII af Marta Rogoyska. Tilbage i den konkrete verden med hvirvlende blade og blomster på gårdspladsen.

Tak til Nordjyllands Kunstmuseum, til væverne og Art Tapestry og ikke mindst til de(n), der hængte op, for muligheden for at rejse, mens jeg i virkelighedens verden bare skulle tage et par skridt mere. Jeg glæder mig til næste Art Tapestry udstilling om 3 år.

Skulle du nu have lyst til din egen rejse og har du internet, kan du se tæpperne eller udsnit deraf på hjemmesiden: www.tapestry-triennial.com, klik på TAPESTRY TRIENNIAL, klik på WEAVERS AND WORKS, ved at klikke på de enkelte vævere kan du nu komme på udstilling!

Nordjyllands Kunstmuseum er et besøg værd alene på grund af bygningen. Så er du i Aalborg eller omegn vil jeg anbefale dig at lægge vejen forbi.

Tina Ejlertsen

Tusind tak for e-bogen :-)

Mange venlige hilsener,

Hanne i Malaysia, født og opvokset i Nordsjælland

Forklaring: Nurhanne Reckweg har hentet en gratis e-bog fra TENENs hjemmeside på Internet

<http://tenen-dk.spymac.net> eller <http://tenen.does.it>

Referat af TENENS generalforsamling 2006

... den 25. marts på Kronborg

1. Valg af dirigent: Bestyrelsen foreslog Vibeke Ervø som dirigent. Der var ingen andre forslag, hvorefter hun blev enstemmigt valgt. Dirigenten indledte generalforsamlingen med at takke for valget og at konstatere at indkaldelse til generalforsamlingen var udsendt med det lovlige varsel på mindst 4 ugers varsel.
2. Navneopråb: Til dagens arrangement var mødt 26 deltagere, heraf var 24 stemmeberettigede medlemmer.
3. Der var ingen tilføjelser til formandens beretning, som var trykt i Tenen nr. 3 vinter 2006.
4. Formandens beretning blev enstemmigt godkendt.
5. Der var ikke indkommet nogle forslag med betydning for budgettet.
6. Kassereren omdelte regnskabet og gennemgik det. Der var 6 udmeldelser; men der var tilsvarende mange indmeldelser, så medlemstallet er på 197 samt 17 udenlandske.
Redaktionen forsøger at holde nogle vægtgrænser af hensyn til portoen, men da der i det forgangne år har været rigeligt med stof, har det ikke altid været muligt, hvorfor vægtgrænserne et par gange er blevet overskredet. Forsamlingen er glade for bladene, fordi de er foreningens vigtigste aktivitet
På baggrund af disse bemærkninger blev regnskabet godkendt med applaus.
7. På baggrund af det fine regnskab foreslog bestyrelsen uændret kontingent, hvilket blev enstemmigt vedtaget.
8. Valg til bestyrelsen: Lone de Hemmer Egeberg, Lis Slottved, Vibeke Lilbæk og Hanne Frøsig Dalgaard. Hanne, som desværre ikke kunne være tilstede, havde meddelt, at hun på grund af de mange år i bestyrelsen (hun har siddet i bestyrelsen siden foreningen blev stiftet for 16 år siden) gerne ville fritages for sit hverv. Dette var der fuld forståelse for og bestyrelsen foreslog Anni Bloch til at overtage Hannes plads. Da der ikke var andre kandidater blev der således genvalgt til de tre bestyrelsesmedlemmer og Anni Bloch blev nyvalgt.
9. Revisor: Genvalg af Lucie Borgschmidt-Hansen. Suppleanter: Genvalg af Anni Mejdahl og Margit Ambeck. Bestyrelsen foreslog Hanne Frøsig Dalgaard som afløser for Anni Bloch, hvilket forsamlingen støttede.
Formanden afsluttede dette punkt med at takke Hanne for hendes mangeårige indsats, som dog heldigvis ikke er slut, idet Hanne vil arbejde videre med de projekter, som hun er i gang med, og dette er vi meget glade for.
10. Der var ikke indkommet nogle forslag.
11. Evt.: Formanden overrakte en meget overrasket og taknemmelig Lis Slottved en indrammet fotografisk gengivelse af Kapitulationstæppet (omtalt i Tenen 15/4)

Lis fortalte derefter lidt om rejsen til Celle og Lüneburg. Der er 27 tilmeldinger, hvilket er overordentligt dejligt.

Vibeke Ervø fortalte lidt om Centre for Textile Research (CTR), som anbefales meget på grund af alle de gode foredrag med tekstile emner. Det næste er den 26. august og handler om middelalderlig fremstilling af klæde. Alle er altid meget velkomne. Foredragene omtales altid på CTRs hjemmeside men omtales også under bladets arrangements- og udstillingskalender.

I forbindelse med denne omtale kom der forslag om at starte en e-mail liste, således at det blev muligt at sende meddelelser rundt om arrangementer, der ikke var omtalt i bladet. Bestyrelsen tog dette til efterretning.

Henriette Rolf Larssen omtalte udstillingen "Påskens står for døren" som åbnede dagen efter på Værløse Museum.

Vibeke Lilbæk forklarede grunden til at bladet af og til er forsinket. Det skyldes helt enkelt, at bladet er frivilligt arbejde, som en gang imellem må udskydes på grund af erhvervsarbejdet. Alle roste bladet igen og gav udtryk for at det naturligvis er i orden.

Så blev det tid for formanden at uddele årets gave til deltagerne i generalforsamlingen. Gaven var i år heftet "I Jomfru Fannys Gemmer", som foreningen udgav som særtryk i anledning af udstillingen på Aabenraa Museum i foråret 2005. Udstillingen var blevet til for at markere Jomfru Fannys 200 års fødselsdag.

Samtidigt fortalte Annet, at der bliver arrangeret en skovtur den 27. august langs Mølleåen, hvor Hanne Frøsig Dalgaard bl.a. vil fortælle om møllerne.

Generalforsamlingen blev afsluttet af dirigenten som takkede forsamlingen for god ro og orden. Det sidste dog med anførselstegn omkring, idet der var en utrolig hyggelig stemning med mange taleivrige under "Evt."

Til allersidst takkede formanden dirigenten for at have ledet generalforsamlingen trygt i havn.

Referent: Lis Slottved (sign.) – Dirigent: Vibeke Ervø (sign.)

Hos Hanne Fuchs: Cirka 25 kolde medlemmer af Tenen startede årets generalforsamling i tekstilkonservator Hanne Fuchs' værksted. Her foregår for tiden arbejdet med at restaurere et af en serie på 5 store tapeter fra 1600-tallet. Tapetet forestiller en jagtscene og måler 270x355.

Først har det været en tur i Belgien for at få eksperternes skåne-

vaske. Derefter er det blevet forsynet med fast hørlærred på bagsiden og rullet på arbejdsbommen.

Herefter kunne så den minutløse reparation begynde. Tapetet er vævet med islæt af såvel hør som uld og silke, heraf har silken været det materiale, som er blevet mest nedbrudt, så store partier lod trenden stå tom tilbage. Som reparationsmateriale bruger Hanne Fuchs

vanligt amagergarn og holder sig til den farve, som det pågældende parti er falmet til - (desværre har man ikke før påbegyndelsen af arbejdet fotograferet bagsiden med de oprindelige farver). Fremgangsmåden er næsten som ved nedlagt syning, idet hver trendtråd bliver syet ned til det bagvedliggende hørlærred, - nogle steder med næsten usynlige sting, som følger trendtrådenes snoninger, og andre steder med små tætliggende sting, så resultatet bliver næsten som revspævning.

Samtidig bliver tidligere reparationer checket og evt. helt fjernet og erstattet med den nye og meget lidt synlige genopbygning af motivet. Det er ofte de lyse motivdele, som har været vævet af silke og derfor kræver denne yderst sene og pertentlige rekonstruktion. Ved vores besøg i slottet kunne vi ved selvsyn glæde os over, hvor smukt konserveringen var udført på det allerede fuldførte arbejde. Det var et særdeles interessant indblik i tekstilkonservering.

Margit Ambeck

Dronning Sofie på Kronborg:

Bent Jørgensen (slotsbetjent og snart ansat i formidlingsafdelingen) fortalte om den hue og krone han har lavet til udstillingen om Sofie af Mecklenborg, der året ud er på Kronborg. Her har man genskabt hendes formodede bryllupsdragt fra portrættet af Hans Knieper malet ca. 1578 og i Rosenborgs eje.

Bent har genskabt huen af rød håndvævet velour (rester fra kjolen) med mellemfoer af uvasket hør og foer i rød/gul taft. Huen er fyldt med perlebroderi i sirlige mønstre. Bent har fundet disse perler i genbrugsbutikker og på loppemarkeder og mange af dem er ferskvandsperler.

Der er i alt brugt 2704 perler, og huen er lavet i 6 dele og vejer over 3 kg.

Det smukke perlemønster er syet på med dobbelt tråd i silke, og dette broderi har taget 60 timer at udføre og dertil kommer 60 timer for resten af arbejdet. Kronen på huen er fremstillet af fimo-ler, der er presset ud i forme af skifferpla-

der og bagt i ovnen ved 100°. Det har krævet megen tålmodighed at studere maleriet for at se hvor hun stoppede og kronen startede.

Bent førte så TENENs medlemmer til udstillingsrummet ad "dronningevejen" og åbnede døren med en kæmpe slotsnøgle.

Vi kom først ind i rummet med den store "Orlando" gobelin af Franz Springer. Gobelinen var under konservering sidst vi besøgte Kronborgs værksted i september 2001 (Se TENEN 12/2).

Vi går igennem galleriet med tekstbannere og nærmer os det store udstillingsrum med hovedpersonen dronning Sofies smukke kjole.

Sofie af Mecklenburg i Tyskland blev i 1572 i en alder af kun 14 år gift med den 23 år ældre Frederik II. Det siges at hun var en trofast hustru og altid loyal overfor kongen. Efter hans død i 1588 fik hun en mere fremtrædende rolle og viste sig som en dygtig administrator af sine godsbesiddelser. Hun blev Europas rigeste kvinde, idet hun etablerede bankforretning og lånte penge ud til trængende fyrster og til sin egen søn Christian IV.

Sofie og Frederiks bryllup i 1572 blev fejret med en gevaldig bryllupsfest i København. I dagens anledning var der mange kanonsalutter, og byens indbyggere havde taget døre og vinduer af hængslerne, for at disse ikke skulle blæses ud. Gaderne var dækket af blomsterblade.

Nu er vi inde i dansesalen på 62×11 m, fra loftet hænger organzabannere og Sofie står i midten i sin røde kjole. En kegleformet karmoisinrød velourkjole med en flad barm.

Sofies kjole er kreeret efter spansk mode. Den håndvævede velour til den genskabte kjole er fra Fondazione Art Della Seta Lisio i Firenze, som har fremstillet 8 m stof i en bredde af 52 cm. Stoffet har kostet 4000 kr. pr meter og er vævet i rød silke. Velourkjolen har håndvævede guldborter. Ærmerne er bundet på kjolen og kunne udskiftes ved andre lejligheder.

Pibekraven ved halsen samt manchetter er lavet af Silke-Annet som har håndsyet disse af hvidt brændenældestof.

Under velourkjolen ses en kjole af hvid silke med sølvtråde, håndvævet af Else Thordur. Under denne bæres flere skrorter samt korset og en særk.

Den originale kjole har kostet hvad der svarede til 8 håndværkeres årsløn, hvilket må siges at have været normalt for et festskrud af denne kvalitet.

Vi fortsætter vor rundgang og ser Kongetæpperne; 7 tapeter af Hans Knieper vævet i uld og silke, disse vægtæpper har engang holdt den bidende kulde ude.

Serien har oprindeligt været bestemt til at pryde dansesalens væg og motiverne er portrætter af Danmarks konger.

Til slut ser vi de to færdigkonserverede af Kronborgs fem jagttapeter, som Hanne Fuchs er ved at gøre i stand efter de har været til vask på specialværkstedet i Belgien. Frederik II deltog i store klapjagter, disse jagter var kostbare og leverede masser af dyrekød til hoffet.

Vi bliver ført ud af slottet og porten lukkes.

Henriette Rolf Larssen

Tenen inviterer – Skovtur: *Mølleådalen ved Sorgenfri Slot og Brede Værk*

Vi mødes **søndag den 27. august 2006** i Fuglevad Vandmølle kl.10:00 hvor vi starter med en kop formiddagskaffe.

Vi vandrer en tur i Sorgenfri Slotspark og vender tilbage til Fuglevad Vandmølle, hvor vi indtager den medbragte mad. Herefter går vi langs Mølleåen hen til Brede

Værk, hvor Hanne Frøsig Dalgaard fortæller om haverne ved den gamle klædefabrik.

Herefter er der flere muligheder for flere spændende aktiviteter, eksempelvis:

- En tur med “Grisen” togbanen til Nærum og retur til eftermiddagskaffen i Fuglevad.
- Længere vandreture i det smukke landskab.
- Eller besøg i Nationalmuseet i Brede eller Frilandsmuseet, der er i år gratis entre begge steder – de lukker kl. 17.

Prisen for turen incl. 2 gange kaffe med brød er 30 kr. for medlemmer og 50 kr. for gæster.

Tilmelding senest den 24. august til Annet Laursen Skjelsager, telefon 44950555 eller ePost til silke-annet@detail.dk

Jeg har med stor interesse læst Tenen 16/3, som kom forleden. Jeg kom i tanke om et billede jeg har taget hjemme hos min mor for længe siden. Der hænger et meget flot konfirmationssjal, som måske stammer fra Fyn. Det har tilhørt en gammel dame som kom hos min mor. Hun var nok født i 1890 og det er hendes mors konfirmationssjal, så det er da noget ældre. Jeg synes at det er meget flot og det er stort, da det hænger dobbelt. Hendes far var dyrlæge i Vejle Allested, måske var moderen også fra Fyn.

Det var bare et lille bidrag til artiklen som var i bladet.

Dorrit Søndergaard

Artikelregistrering 2003-05

I 1999 påbegyndte TENEN den løbende registrering af artikler, der handler om tekstiler eller emner forbundet med tekstiler. I TENEN 13. årg./nr. 3 bragte vi så den første liste over disse artikler, og i dette nummer har vi fundet tiden inde til at fremlægge den næste.

Abildtrup, Anne:

- Hanne Vedel – den kritiske vilje, i *Kunststuff*, nr. 4-2004, s. 20-24.

Adamsen, Christian:

- Hjemmeindustri, i *Skalk*, nr. 1-2000, s. 29-31. Om væveriet Godthåb ved Mølleåen.

Baad Petersen, Margit:

- Stolemagerpigerne – huekoner i Lille Næstved, i *Liv og Levn*, nr. 16-2003.

Baggesen, Rikke:

- Gavstrik – et portræt af modedesigner Isabel Berglund, i *Kunststuff*, nr. 5-2005, s. 6-9.

Bech, Viben:

- Bournonville-kostumet, tradition og udvikling, i *Nyt fra Nationalmuseet*, nr. 106-2005, s. 24-25.

Bille, Bent:

- Hørvævmuseet på Krengerup, i *Danske Museer*, nr. 2-2003, s. 18-20.

Boritz, Mette:

- Og brylluppet varede i tre dage, i *Nyt fra Nationalmuseet*, nr. 102-2004, s. 14-17.

Erhardsen, Lone Schloo:

- Quilt 1, i *Hrymfaxe*, nr. 1 -2005, s.-9-10.

Erhardsen, Lone Schloo:

- Quilt 2, i *Hrymfaxe*, nr. 2 -2005, s.-28-29.

Erhardsen, Lone Schloo:

- Quilt 3, i *Hrymfaxe*, nr. 3 -2005, s.-24-25.

Etting, Vivian:

- Til bryllup i middelalderen, i *Nyt fra Nationalmuseet*, nr. 102-2004, s. 8-12.

Hald-Nielsen, Inger:

- Sølvnakker og silkebånd-kvindes hovedtøj i det sydlige Sjælland, i *Liv og Levn*, nr. 16, 2002.

Hansen, Keld Møller:

- Hørgården, i *Skalk*, nr. 1-2000, s. 12-17. På en sydsjællandsk jernaldergård gav hørrens dyrkning og bearbejdning beskæftigelse og dagligt brød.

Hoberg, Solveig:

- ASANIs reklamer-en verden fuld af fantasi og opfindsomhed, i *Viborg Bogen* 2004, s. 45-49.

Høxbro, Vivian:

- Nordisk strikkeordbog, i *Gavstrik*, nr. 1-2003, s.10. Strikkeudtryk på 4 nordiske sprog.

Jarlmark, Niels:

- Hvergarn – en beretning om klædefabrikant Orlow Andersen, i *Nomus*, nr. 1-2003, s. 3-8.

Jensen, Eva Lilja & Schmidt, Anne Lisbeth:

- Dronningestolens gyldenlæder til konservering i Brede. Om Dronning Charlotte Amalies kirkestol i Reformert Kirke, i *Nyt fra Nationalmuseet*, nr. 102-2004, s. 28-29.

Krag, Anne Hedeager:

- PURPUR-herskernes farve, i *Sfinx*, 26. årgang (2003), nr. 3, s. 116-119.

Kristensen, Pernille Anker:

- Klantern til familien Danmark. Om tekstildesigneren Stine Skytte Østergaards vævede

- klantern til familien Danmark, i *Kunststuff*, nr. 2-2004, s. 14-16.
- la Cour Rasmussen, Malene:
- Stedets skalaer. Om stoftrykker Louise Sass, i *Kunststuff*, nr. 5-2005, s. 10-13.
- Kristensen, Pernille Anker:
- Fagre nye designverden. Om materialer og ny teknologi, i *Kunststuff*, nr. 5, s. 14-21.
- Kruse, Annette og Skals, Irene:
- Hertug Ulrik den Ældres kiste i Roskilde Domkirke. Om restaureringen af Christian IVs brors kiste, i *Nyt fra Nationalmuseet*, nr. 103-2004, s. 30-32.
- Lauridsen, Henning Ringgaard:
- Arbejdere og arbejderhuse i Brunshåb. Om de pionerer, der skabte tekstilindustrien i Midtjylland. I *Viborg Bogen* 2004, s. 5-17.
- Leilund, Helle:
- Prinsesse for en dag-brudekjoler og bryllupstøj på Nationalmuseet, i *Nyt fra Nationalmuseet*, nr.102-2004, s. 4-7.
- Lentz, Ann-Louise:
- Om dåben og dens dragt, i *Sæbybogen* 2003, s. 69-89.
- Malling, Gerd:
- Køng Museer-en historisk reddegørelse, i *Kulturhistoriske Studier*. Sydsjællands Museum 2003.
- Mathiassen, Tove Engelhardt:
- Det er så yndigt at følges ad-især i sin fineste stads, i *Håndarbejde i Skolen*, 39. årg., 2004, s. 4-7.
- Mathiassen, Tove Engelhardt:
- I lyst og nød-indsamling af bryllupstøj fra de sidste 40 år, i *Den Gamle Bys årbog*, 2004, s. 29-33.
- Munch-Petersen, Ursula:
- Brudekjolen. Om en brudekjole vist på Biennalen for Kunsthåndværk og Design på Trap-
- holt, i *Kunststuff*, nr. 4-2004, s. 4-5.
- Paludan, Charlotte:
- Køng Fabrik 1774-1804-del 1 samt Køng Fabrik 1774-1804-del 2, i *Kulturhistoriske Studier*. Sydsjællands Museum 2003.
- Pedersen, Lone Nørby:
- Tørklæder er hovedsagen. Om et indlæg i tørklædedebatten, i *Mark og Montre, Årbog for Ribe Amts Museer*, 2003, s. 70-76.
- Petersen, Karsten Skjold:
- Støvletter og trekantede hatte. Rekonstruktion af uniformer på Tøjhusmuseet, i *Danske Museer*, nr. 5-2003, s. 15-20.
- Poulsen, Lise og Skougaard, Mette:
- Broderet historie. Om flygtningetapetet fra Helsingør, i *Danske Museer*, nr. 2, 2004, s. 22-23.
- Rasmussen, Mona:
- Det topografiske Broderi. Små guldalderbilleder, i *Nationalmuseets Arbejdsmark* 2004, s. 187-207.
- Rosing-Schow, Lita:
- Syredskaber fra Æbelholt Kloster, i *Nomus*, nr. 1-2003, s. 12-14.
- Rosing-Schow, Lita:
- En pyntelig kat i bæltet. Om strikkede pengekatte, i *Nomus*, nr. 1-1999, s. 9-11.
- Schultz, Martin:
- At væve i en digital tidsalder. Omtale af Grethe Sørensens udstilling Interferens, i *Kunststuff* Nr. 5-2005, s. 25.
- Schultz, Martin:
- Håndens arbejde i en teknologisk tid. Om væveren Kirsten Nissens værk 'I Håndens arbejde', i *Kunststuff*, nr. 3-2004, s. 12-15.

Schultz, Martin:

- Et hus med et lag af sanselighed. Om udsmykningen af det nye Tietgenkollegium i Ørestad, i *Kunststuff*, nr. 3-2004, s. 20-25.

Schultz, Martin:

- Valmuer på gulvet. Om Væveren Puk Lippman, i *Kunststuff*, nr. 8-2005, s. 31-33.,

Skals, Irene og Yvonne Shashoua:

- Bevaring af historisk regntøj, i *Nationalmuseets Arbejdsmark* 2004, s. 41-55.

Steffensen, Erik:

- Anne Damgaard/Kjolen som åbenbaring, i *Kunststuff*, nr. 1-2004, s. 4-5.

Thommesen, Erik:

- Anna Thommesens Vævninger, i *Billedkunst*, nr. 2-2003, s. 3-11.

Tolstrup, Lisbeth:

- Modernisme déjà vu. Om Udstillingen 'Danske ægte tæpper' på Kunstindustrimuseet, i *Kunststuff*, nr. 4-2004, s. 26-27.

Øster, Maria:

- Spanske konkylier, Danske Hippier og personlige idealer. Om den spanske designer Patricia Urquiola, som har integreret håndarbejdsteknikker i hendes designudtryk, i *Kunststuff*, nr. 8-2005, s. 25-29.

Uden forfatter,

- Poq og Qiperoq på navneklud, i *Nyt fra Nationalmuseet* nr. 98, 2003, s. 36.

Listen her er stort set resultatet af én persons arbejde. Der er ingen tvivl om at den vil kunne blive langt mere omfattende, hvis andre også ville påtage sig at gennemgå fx lokalhistoriske årbøger og lignende. Et godt sted at søge oplysninger er andre blade, fx Samvirke

eller Ud og Se (DSBs blad), hvor der også af og til findes artikler inden for vort interesseområde.

Lis Slottved

Adresse: Se telefonlisten bag i bladet

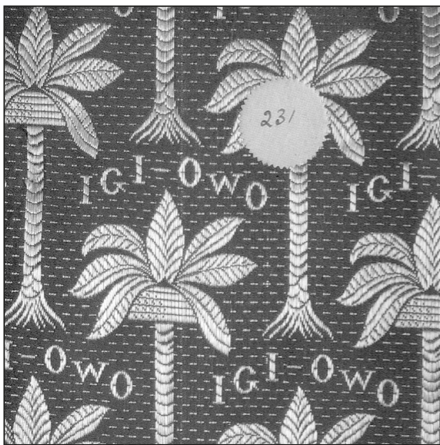
Dåbskjolen som prins Christian Valdemar Henri John blev døbt i den 21. januar 2006 blev efterfølgende udstillet i Amalienborgmuseet.

Rikke Zettlitz

The Secret Life of Textiles – Six Pattern Book Archives in North West England af Philip Anthony Sykas for The North West Pattern Book Project, Bolton Museums, Art Gallery and Aquarium, Bolton 2005. 160 sider ill. i farver. ISBN 0-906585-36-8.

Godt 900 prøvebøger med trykte og vævede tekstiler fra området omkring Manchester og Bolton er blevet registreret og fremlægges her i oversigtlig form med fine introducerende tekster og mere end 250 farvefotos. Bogen bringer ny viden om de enkelte fabrikker, deres designere og inspirationskilder, tekstiltrykkets historie, farvningens historie, verdensomspændende eksport og meget mere og kan kort sagt læses på mange måder.

Projektet har løbet over et par år og haft som formål at gøre opmærksom på dette unikke materiale, der dækker perioden fra slutningen af 1700-tallet til omkring 1960, hvor så mange fabrikker lukkede.

Til Nigeria markedet ca. 1946.

Selskabsdansere ca. 1918.

Men resultatet er også en billedbog, der kan nydes og vække minder, for mange af mønstrene er klassikere, der tages frem igen med års mellemrum.

Philip Sykas er en rigtig "arkivrotte" der arbejder minutøst og myreflittigt. Han læser utrolig meget ud af de spredte informationer, der opspores i de mange arkiver han har gennemtrawlet. Og han er i stand til at trække de væsentlige ting ud, sammenfatte og præsentere dem på en forståelig og indbydende måde. Han har naturligvis også udarbejdet ordforklaringer samt navne- og emneindex.

En fantastisk introduktion til et spændende emne.

Lone de Hemmer Egeberg

Snitmønster-tips

Prøv <http://www.kongedragter.dk>
Hvis du ikke tidligere har prøvet Internet, så få et barn til at hjælpe dig med at udforske Rosenborgs spændende nye tilbud.

Her er bl.a. et snitmønster til en Christian IV krave.

*

Snitmønstre til kjoler fra ca. 1600 kan findes i to bøger, der kan lånes gennem biblioteket:

- Karen Stolleis: *Die Gewänder aus der Lauinger Fürstengruft*. 1977. Deutscher Kunstverlag.
- Arnold, Janet: *Patterns of fashion: the cut and construction for men and women 1560-1620*. 1985. Macmillan.

*

Der kan også findes en del på nettet via: <http://www.elizabethancostume.net>

*

SCA står for Society for Creative Anachronism, men man behøver jo ikke at være medlem af nogen forening for kreativ anakronisme for at få gavn af oplysningerne. Adressen er: <http://www.sca.org>

*

Hvis der er nogen, der vil kopiere Dronning Sofies flotte pibekrave og manchetter, fordi de virkelig vil benytte dem, er det nok ikke en dårligt idé at følge rådet med at bruge fiskesnøre (50 to 20 lb.) i stedet for ståltråd.

Vibeke Ervø

Seminar:

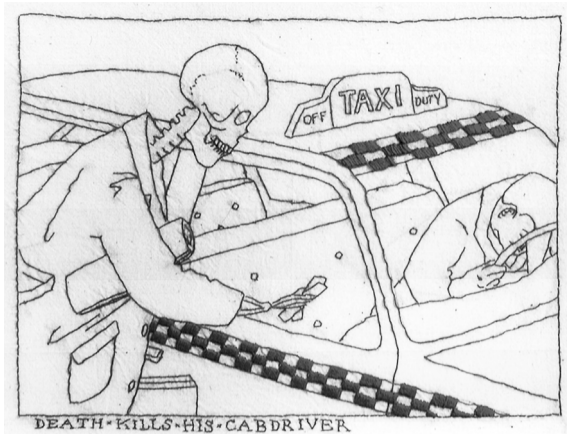
Danmarks Grundforskningsfonds Center for Tekstilforskning og Dansk Historikermøde afholder lørdag d. 26. august 2006 tekstilseminariet: *Medieval broadcloth - Production, trade, consumption and use*.

Klæde var en vigtig varekategori i middelalderens handel. Samspillet mellem Englands uldproducenter og Flanderns vævere udgjorde en central økonomisk dynamo i datiden. Produkterne, flamsk klæde, var efterspurgt og blev forhandlet over hele Europa, bl.a. af Hansaen, den nordtyske

sammenslutning af handelsbyer. Dette er velkendt kundskab baseret på talrige skriftlige kilder og på arkæologisk materiale frembragt i Nordeuropæiske middelalderbyer gennem de sidste 30 år. Temaet er derfor egnet til et tværfagligt seminar, der dækker alle aspekter fra produktion og handel til forbrug og anvendelse af klæde.

Seminaret er åbent for alle, og der er gratis entre. Hold øje med opslag og endeligt program på: <http://www.ctr.hum.ku.dk>

For mere information kontakt: Kathrine Vestergård tlf. 29421939

Der er til udstillingen TID TIL i Rundetårn fremstillet et fin illustreret katalog – 45 kr.

Her er det tekstilkunstneren Mary Mazziotti, der med rød tråd på lagenlærred har broderet over teksten: En TID TIL at fødes, en TID TIL at dø.

ARRANGEMENTS- OG UDS STILLINGSKALENDER

TENEN tager på: 3-dages tekstiltur til Tyskland. 16. til 18. juni 2006. Tilmelding er forlængst overstået.

TENEN inviterer: Skovtur i Mølleådal en ved Sorgenfri Slot og Brede Værk søndag den 27. august 2006 kl 10. Indbydelsen er på side 23.

Den Gamle By: Stueetagen i Udstillingsfløjen bag Møntmestergården *Kristentøj og dåbskjoler*. Til 30.12.2006.

Adr.: Den Gamle By, Viborgvej 2, 8000 Århus C

Textilforum:

Tusind og et sting. Gamle broderier og tekstilkunstneren Anne Brodersen. Til: 11.6.2006.

Knipling gennem et langt liv, v/ Else Sørensen. Til 25.6.2006.

Adr.: Vestergade 20, 7400 Herning

Hangaards Have, Skjern:

Inge-Lise Lauridsen, Borris bl.a. *vævede billeder*. 1.6. - 30.6.2006.

Adr.: Hangaards Have, FASTERLUNDVEJ 15, EJSTRUP, 6900 SKJERN

Museum Sønderjylland – Museet på Sønderborg Slot:

Stoftrykker- og Væverlaugets 60 års jubilæum. Nyfortolkninger af møbel- og beklædningsstoffer. 12.8. - 25.9.2006.

Adr.: Sønderborg Slot, Sønderbro 1, 6100 Sønderborg

Hørvævmuseet på Krengerup:

Folkedragten til hverdag og fest – Esther Grølsted. Til september 2006.

Mona Sørensen, *Vævninger*. Til 18. 6. 2006.

Fair Trade, bl.a. kurvearbejder, tekstiler. 20.6. – 23.7.2006.

Plantefarvningskursus den 24.7. - 30.7.2006.

Kaisu K. Salmia, *Billedvævninger*. 29.8. - 22.9.2006.

Adr.: Hørvævmuseet på Krengerup, Nårupvej 30, 5620 Glamsbjerg

Galleri Sulegaarden:

Miniature XIII - små værker i mange genrer, bl.a. tekstil. 24.6 til 27.8.2006.
Adr.: Lundagervej 27, 5610 Assens

Den Fynske Landsby:

Levende Historie - vævning. 8. + 13. juni 2006.
Adr.: Den Fynske Landsby, Sejerskovvej 20, 5260 Odense S

Væveriet, Askeby:

Kunsthåndværk. Bl.a. vævning, billedvæv, brikvæv i metal, filtning. Til 20.8.2006.
Adr.: Væveriet, Fanefjordgade 97, 4792 Askeby.

Munkeruphus, Dronningmølle:

Væverne Vibeke Lindhardt og Gina Hedegaard Nielsen. Til 18.6.2006.
Adr.: Munkeruphus, Munkerup Strandvej 78, 3120 Dronningmølle

Kronborg Slot:

Dronning Sophies Brudekjole, Til 31.12.2006.
Adr.: Kronborg Slot, 3000 Helsingør

Holte Hovedbibliotek:

Renée Adrians håndlavede fingerdukker. Til 31.5.2006.
Adr.: Hovedbiblioteket, Holte Midtpunkt 23, 2.sal, 2840 Holte

Hvidovre Hovedbibliotek:

Tekstiler. Margrethe Agger, Annette Graae m.fl. Til 1.7.2006.
Adr.: Hvidovre Hovedbibliotek, Hvidovrevej 280, 2650 Hvidovre

Center for Tekstilforskning, København Universitet:

Tekstilseminar om middelalderligt klæde. 26.8.2006. Se side 28.
Adr.: SAXO-instituttet, Njalsgade 102, CTR trappe 16, 1. sal.
(Njalsgade 80 Hovedindgang med oversigtstavle), 2300 København S

Kunstindustrimuseet:

Randi Nygaard Lium udforsker papirets muligheder på væven. Til 25.6.2006.
Tekstil funktionalisme – Væveren Hanne Vedel. 9. 6. til 13. 8. 2006
Adr.: Kunstindustrimuseet, Bredgade 68, 1260 København K

Amalienborgmuseet:

Kongelige damehatte gennem 70 år. Til 30.6.2006.
Adr.: Amalienborgmuseet, Christian VIII's Palæ, 1257 København K

Rundetårn:

Stoftrykker- og Væverlaugets 60 års jubilæum. Nyfortolkninger af møbel- og beklædningsstoffer. 18.6. til 6.8.2006.
Adr.: Købmagergade 52 A, 1150 København K

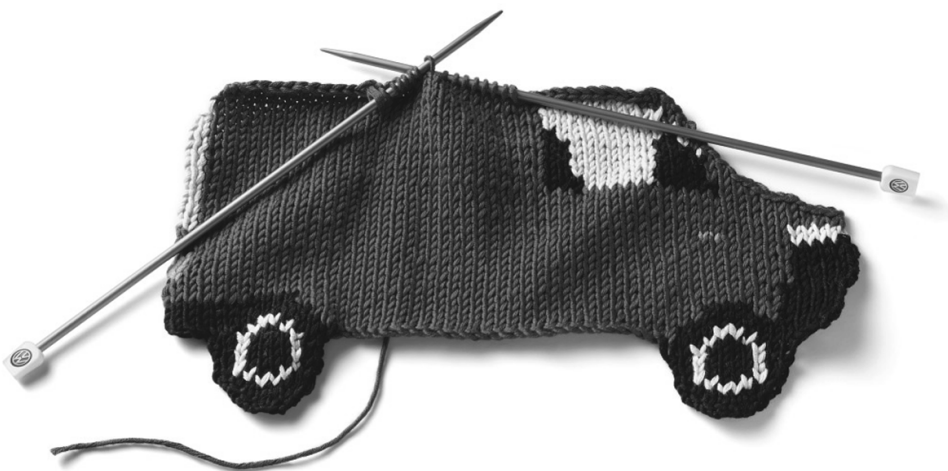
TENENs kalender udarbejdes på grundlag af arrangementer i *KultuNaut* – Den Elektroniske Kulturkalender. Yderligere oplysninger samt illustrationer modtages gerne direkte fra arrangører og deltagere. Deadline for korte meddelelser er ca. to uger før bladet udkommer. Send oplysningerne til Vibeke Ervø, som koordinerer listen.

Telefonliste for TENENs bestyrelse mv.

<i>navn</i>	<i>adresse</i>	<i>telefon / ePost</i>	<i>hverv</i>
Annet Laursen Skjelsager	Dorthesvej 2 3520 Farum	44 95 05 55 <i>silke-annet@detail.dk</i>	formand + redaktion
Lone de Hemmer Egeberg	Gærdet 12 3460 Birkerød	45 81 15 97 <i>vdblom@tiscali.dk</i>	næstformand
Bent Bille	Langgade 44, Flemløse 5620 Glamsbjerg	64 72 15 65 <i>familien.bille@get2net.dk</i>	kasserer
Lis Slottved	Hjarupvej 10 6200 Aabenraa	74 63 03 50 <i>slottved@privat.dk</i>	sekretær + redaktion
Vibeke Lilbæk	Kollerødvej 39 3450 Allerød	48 17 16 47 <i>vof13450@yahoo.co.uk</i>	redaktion
Anni Bloch	Thingvalla Allé 5, 2300 København S	23 37 19 59 <i>Anni.bloch@tiscali.dk</i>	bestyrelse
Flemming Lundholm	Ravningvej 10, Ravning, 6760 Ribe	75 43 77 06 <i>beiderwand@tele2adsl.dk</i>	bestyrelse
Hanne Frøsig Dalgaard	Bredebovej 33, 6.tv 2800 Lyngby	45 88 32 67 <i>hfd@tdcadsl.dk</i>	suppleant
Anni Mejdahl	Nibsbjergvej 10 7500 Holstebro	97 42 37 86	suppleant
Margit Ambeck	Lyshøjgårdsvej 87, 1.th 2500 Valby	36 30 61 50	suppleant
Lucie Borgsmidt- Hansen	Broholms Allé 28 2920 Charlottenlund	39 64 31 85	revisor
Susanne Nielsen	Sasserød 16 5462 Morud	64 83 11 26	korrektur, forklæder
Vibeke Ervø	Åfløjen 4, 2. tv 2700 Brønshøj	44 85 18 44 <i>ervo@mail.dk</i>	kalender
Frits Lilbæk	Kollerødvej 39 3450 Allerød	48 17 16 47 <i>vof13450@yahoo.co.uk</i>	redaktion

Sammen med dette nummer
af bladet TENEN er der udsendt girokort
til medlemskontingent for 2006/07.

Vær rar at overholde betalingsfristen, tak.

Hvilken størrelse bruger du i varevogn?

Det er vist ikke vanskeligt at blive enige om, at håndens arbejde og håndarbejde ikke indtager nogen fremtrædende plads i dagens samfund.

Er det så ikke glædeligt og sjovt, men også mærkeligt, at et firma som SMC har valgt at bruge en strikket bil i en annonce? Reklamen, som er set i Detailbladet i 2005 vises med tilladelse af Skandinavisk Motor Co. A/S.

Lis Slottved

Efterskrift: Et andet overraskende eksempel på moderne brug af en tekstil teknik bragte vi på bagsiden af TENEN 11. årgang nr. 2/2000.